

A RAÍÑA KELLY

Erich von Stroheim, 1929

1848

ESTREA EN NUMAX: 23.10.2026 | V.O.S.E. | +13

En Kronberg, capital dun antigo reino centroeuropeo, a cruel e caprichosa raíña Regina V castiga o seu primo e prometido, o príncipe Wolfram, a ir de manobras baixo o sol durante todo o día pola súa escandalosa escapada da noite anterior. Polo camiño de Kambach, o príncipe e o seu escuadrón crúzanse cun grupo de monxas e xoves novicias dun convento próximo. Namora dunha delas e decide raptala, conducíndoa ás súas habitacións en palacio, a pesar de que a raíña xa anunciou a súa voda para o día seguinte.

Título orixinal: Queen Kelly
Ano: 1929
Duración: 95 minutos
Idioma orixinal: Inglés
Dirección: Erich von Stroheim
Guión: Erich von Stroheim
Elenco: Gloria Swanson, Walter Byron, Seena Owen, Wilhem von Brincken, Madge Hunt, Florence Gibson, Tully Marshall
Montaxe: Viola Lawrence
Son: Vinton Vernon
Música: Adolph Tandler
Fotografía: Ben Reynorlids, Gordon Pollock, Paul Ivano
Produtora: United Artists, GloriaSwanson Pictures (EEUU)
Distribuidora: Lot&Found Films

O excéntrico romanticismo de Stroheim

Por Elsa Fernández-Santos

Baixo o ríxido uniforme dun falso aristócrata do decadente Imperio Austrohúngaro, Erich von Stroheim desafiou a imaxinación e as leis, industriais e morais, do vibrante Hollywood mudo. Poucos chegaron tan lonxe como el e aínda menos sufriron tanto as consecuencias. Mártir e tirano, Stroheim representa o xenio incomprendido e destruído polo poder máis puritano e a inquina dos produtores que non puideron domesticarlo. *A raíña Kelly* (1929), cuxa nova versión restaurada e reconstruída se estrea agora en España, foi a súa tumba. Película inacabada, lendaria e maldita, é, para Dennis Doros, o seu restaurador xunto a Amy Heller, a historia dunha "tráxica perda" que, case un século despois da súa rodaxe e a pesar de todos os seus desastres, conserva "a capacidade de seguir fascinando ao público".

Stroheim chegou a Hollywood na primeira década do século XX. Co seu monóculo colgando, inventou unha liñaxe de militar prusiano (en realidade era o fillo dun fabricante de chapeus xudeu) que lle daba un aire de intimidante decadencia. O seu vangardismo e exactitude detrás da cámara ían acompañados de todo tipo de excentricidades que serviron para alimentar os díxomedíxomes dos estudos. Nin reparaba en gastos á hora de rodar nin lle preocupaban moito os códigos morais que empezaban a impoñerse nun Hollywood cada vez máis pacato.

Stroheim escribía as súas películas e *A raíña Kelly* era a historia dunha pobre orfa encerrada nun convento namorada dun príncipe libertino que a secuestra para casar con ela. Pero Kelly, vítima dunha raíña mala e tola acaba fuxindo a un horrible bordel en África, onde acaba coroada como a madame Queen Kelly. A produción prevía 30 rolos de negativo para unha película de cinco horas de duración. Durante tres meses, Stroheim rodou con absoluta liberdade ata que Swanson e Kennedy empezaron a asustarse polo obsesivo perfeccionismo de Stroheim e, sobre todo, co erotismo de moitas secuencias. A censura do Código Hays axexaba xa os estudos. As contas non daban e Stroheim foi despedido con apenas a metade da metraxa filmada. Swanson contratou a outro director, Richard Boleslawski, que acabou o traballo. Todo o material incluído na versión que circulará agora por algúns cines e filmotecas de España pertence á versión de 1929 de Stroheim.

Para Dennis Doros, restaurador da película, aínda que o mito de Stroheim se sostén sobre os sórdidos personaxes de *Avaricia* (1924), é o extravagante romanticismo d'*A raíña Kelly* o que case un século despois segue impactando os espectadores. Expulsado dos estudos como un can, Stroheim reinventouse como actor. Foi a admiración dun novo compatriota seu exiliado polo nazismo, Billy Wilder, o que lle permitiu inmortalizarse a si mesmo na pel do director-mordomo d'*O crepúsculo dos deuses* (1950), incomparable noir sobre o cruel destino do Olimpo de Hollywood, que reunía a Stroheim coa muller que lle dera a estocada final, Gloria Swanson, esta vez na pel dunha estrela do cine mudo no seu ocaso. Wilder contratara a Stroheim uns anos antes para facer do mariscal Rommel en *Cinco tumbas ao Cairo* (1943), e contaba que o día que o coñeceu, para vencer o apuro que lle daba contratar un xenio como el como actor, díxolle: "Coas súas películas, vostede adiantouse 10 anos ao seu tempo". Entón, Stroheim mirouno brevemente e corrixiuno: "En 20!". Sen dúbida, *A raíña Kelly*, agora restaurada, chegou cedo de máis.